

til den enkelte andelsforening. Hvorfor da ikke lade det være op til den enkelte andelshaver? Det må vel være op til den, der bor i lejligheden, om vedkommende har lyst til at bo sammen med et andet menneske. Det kan jeg ikke forstå at man ikke vil åbne op for.

Så jeg synes, at Venstres ordfører må komme herop igen og give et bud på, hvordan de mange tusinde unge skal få et sted at bo, når Venstre ikke vil være med til at fjerne bare enkelte barrierer for, at man faktisk som andelshaver kan få lov til at udleje et værelse, hvis man har lyst til det.

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Jeg vil gerne medgive, at det er en svær situation, for det er jo at afveje, hvad man vil lade gå først: foreningsfriheden i en andelsboligforening eller den enkeltes frihed til at bestemme.

I det her tilfælde, hvor man vil gå ind og lovgive om noget så specifikt i den enkelte andelsboligforenings vedtægter, mener vi altså, at det bør være op til den enkelte forening at beslutte, og vi mener egentlig også, at vi bør have så stor tillid og tiltro til den enkelte andelsboligforening, at kommer der en andelshaver med et ønske om at leje et værelse ud – det kunne være af økonomiske årsager eller andet – så giver foreningen selvfølgelig lov til det.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg skal blot anføre, at det i andre sammenhænge ikke har været noget problem for regeringspartierne at lovgive ned i de her petitesser, som Venstres ordfører taler om. I forbindelse med pant i andelsboliger havde man ikke noget imod at gå ned i de petitesser, der bliver talt om.

Jeg vil godt spørge fru Inge-Lene Ebdrup: Har man ikke det problem med det her forslag, at man siger: Vi vil ikke blande os med lovgivning ned i de her petitesser? I virkelighedens verden handler det om frihed for den enkelte andelshaver til at få lov til selv at vælge – frit valg – hvorvidt man har lyst til at leje en del af sin lejlighed ud eller ej. Det er det, det her forslag går ud på.

Det er mig ubegribeligt, at Venstre har tudet os ørerne fulde med frit valg, frit valg, frit valg; vi har hørt det i 2½ år, eller hvor lang tid det er efterhånden. Så kommer der et konkret forslag, hvor den enkelte andelshaver selv får lov til at vælge, hvorvidt vedkommende har lyst til at leje

et værelse ud – det vil være til gavn for alle de mennesker, der har svært ved at komme ind på boligmarkedet, og hvis eneste mulighed for at få et sted at bo er at leje et værelse – og det vil Venstre så ikke være med til. Jeg forstår ganske simpelt ikke sammenhængen mellem hele det der frit valg-noget og så Venstres stillingtagen til det her forslag.

Kl. 15.25

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Meget kort handler det om, at når man vælger at deltage i det fællesskab, det er at købe en andelsbolig, jamen så vælger man også, at man er en del af en demokratisk proces, og at man har nogle gensidige forpligtelser. Det vil vi gerne understrege ved, at vi ikke vil lovgive helt ned i petitessen på det her område, og det er derfor, vi går imod.

Formanden:

Så er det fru Lissa Mathiasen som ordfører i anden omgang.

Lissa Mathiasen (S):

Når jeg sidder og hører og lytter nøje til det, fru Inge-Lene Ebdrup siger, og så samtidig sammenholder det med det, hr. Freddie H. Madsen sagde før, så er det to vidt forskellige veje, man ønsker at gå.

Derfor vil jeg godt bede socialministeren om at komme op og svare på: Hvad er pejlemærket, som regeringen går efter? For det er to vidt forskellige sæt af lovgivninger, der loves fra henholdsvis Venstre og fra Dansk Folkeparti. Vil socialministeren godt komme herop og forklare, hvad det egentlig er, man fra regeringens side nu agter at komme med?

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Når vi afviser forslaget – og jeg må sige, at Dansk Folkeparti, Venstre og De Konservative har afgivet et fælles betækningsbidrag – er det simpelt hen, fordi vi mener, at det her forslag ikke er godt nok.

Som jeg hørte Dansk Folkepartis ordfører, sagde hr. Freddie H. Madsen også, at der var flere gode takter i det her forslag, og at det var noget, man vil kigge videre på. Men det er simpelt hen ikke godt nok, at man stikker blå i øjnene på udlejerne og lejerne ved at sige: Det her er en forbedring, for nu kan I gå ud og spørge husleje-